तेः । ग्रोषधयोऽग्रेभीग्याः तथा च श्रुतिः [१.४.१.७.] ग्रिग्रिक् गन्धर्व ग्रोषधीभि-रपारोभिर्मियुनेन सकोचक्रामिति । ताभ्य ग्रोषधीभ्यः स्वाक् सुक्रतमस्तु ॥३६॥

स्छितो विश्वसीमा सूर्यी गन्धर्वस्तस्य मरीचयोऽप्सर्सं श्रायुवो नाम । स न रुदं ब्र॰ ॥३१॥

यः सूर्यो गन्धर्वः स नोऽस्माकिमं ब्रक्त चत्रं च पातु । कीदृशः संक्तिः सं-द्धात्यक्रोर्ति । इति संक्तिः ग्रसौ वाऽग्रादित्यः सिष्ठितः एप क्यक्रोर्ति संद्धान्ति [१.८.१.८.] श्रुतेः । विश्वसामा विश्वानि सर्वाणि सामानि प्रतिपादकवेन पस्य स विश्वसामा सर्वसामद्रयो वा । विश्वसामित्येष क्येव सर्वष्ठ सामिति [१.८.१.८.] श्रुतेः । यदेतद्रचिद्धियते तन्मक्ताव्रतं तानि सामानीति च । तस्मै सूर्याय स्वाक्ता वाद् ॥ तस्य सूर्यस्य मरीचयो नामाप्सरसः तेजस्वसरेणवः सूर्यो क् गन्धर्वी मरीचिभिरप्सरोभिर्मियुनेन सक्तोचक्रामिति [१.८.१.८.] श्रुतेः । कीदृश्यो मरिचयः ग्रायुवः ग्रा समलायुवित मिश्रीभवल्यायुवः ग्रायुवाना-इव कि मरीचयः प्रवत्तर्शत [१.८.१.८.] श्रुतेः ताभ्यो मरीचिभ्यः स्वाक्ता ॥३१॥

सुषुम्णः सूर्यरिश्मश्चन्द्रमा गन्धर्वस्तस्य नर्ज्ञत्राणयप्त्रसी भेकुर्रयो नाम । स न इदं ब्र॰ ॥४०॥

यश्चन्द्रमा गन्धर्वः स नोऽस्माकिमं ब्रह्म त्वत्रं च पातु । कीदृशः मुषुम्णः शोभनं मुद्रं मुखं यस्मात् मुयित्रयः यद्मद्वारा मुखप्रदः याद्मिकानां चन्द्रलोकारिरु-क्तवात् । तथा च मूर्यरिष्मः सूर्यस्थेव रूष्मयः किरणा यस्य । मुषुम्णा इति मुयित्रिय इत्येतत्सूर्यरिष्मिरिति सूर्यस्थेव हि चन्द्रमसो रूष्मय इति [१.८.१.१.] श्रुतेः तस्मै चन्द्रमसे स्वाहा वाद् ॥ तस्य चन्द्रमसः नत्त्वत्राणि नाम (४६) श्रय्मर्सः कीदृश्यः भेकुर्यः भां कात्तिं कुर्वत्तीति भेकुर्यः पृषोद्रादिवात्साधुः । चन्द्रमा ह गन्धर्वी नत्त्रत्रैरप्सरोभिर्मिथुनेन सहोचक्राम भेकुर्यो नामिति भाकुर्यो ह नामिते भाष्ट हि नत्त्रत्राणि कुर्वत्तीति [१.८.१.१.] श्रुतेः । ताभ्यो नत्तत्राप्सरोभ्यः स्वान्हा ॥४०॥